

विभेदे २ककारौशुर्गायाञ्च हेमच० । दुर्गायाञ्च कूष्माण्ड
बलिप्रियत्वात्तथात्वम् । “कूष्माण्डो तु भृशं लघ्वी क-
कारः परिकीर्तितः” भावप्र० । चञ्चल्ये च

कूष्हा स्त्री ईप्स्व जज्ञतेऽत जह-वितर्के आधारे घञर्थे क ।
कुजभट्टिकायाम् शब्दरत्ना० ।

कृ कतौ भा० उभ० सक० अनिट् कविकल्प० । करति ते
अकार्षीत् अकृत । चकार । भौवादिक्स्यास्यापाणिनीयता
कृ कतौ तमा० उभ० सक० अनिट् । करोति कुरुते कुर्यात् ।

करोत कुरु अकरोत् अकार्षीत् अकृत । चकार कर्त्ता
करिष्यतिते क्रियात् कषीष्ट । कर्मणि क्रियते
अकारिअकारिषाताम्कारयिषाताम् । कारकः कर्त्ता
कारी कुर्वन् कुर्वीणः चक्रिवान् चक्राणः । ड-कृत्विसः
कृतः कृतवान् करणं कृतिः क्रिया कृत्या कृत्या प्रकृत्य ।
कृत्यं कार्यः कर्त्तव्यः करणीयः । णिचि कारयति ते
अचीकरत्तसनि चिकीर्षति ते यङि चेक्रियते यङ् लुकि
चरि(री)करोति चरि(री) कर्त्ति चर्करीति चर्कर्त्ति

“कञो हेतुताच्छील्यानुलोमप्रेषु” पा०

“एषु द्योत्येषु करोतेष्टः सप्तात् । अतः कूकसीति
सः । यश्चकरी विद्या । आङ्गकरः वचनकरः” सि० कौ०

“दिवाविभानिशप्रभाभास्कारान्तानन्तादिवह्नुनान्दी-
किम्लिपिलिविलिभक्तिकर्त्तृचलत्वेतसंख्याजङ्घाबाह्वह-
र्यत्तह्नुतुरूपेषु” पा० ।

“एषु कृजष्टः सप्तात् । अहेत्वादावपि । दिवाकरः
विभाकरः निशाकरः कस्कादित्वात्सः । भास्करः
बहुकरः बहुशब्दस्य वैपुल्यार्थे संख्यापेक्षया पृथग्-
ग्रहणम् लिपिलिविशब्दै पर्यायौ । संख्या-एककरः ।
द्विकरः । कस्कादित्वात्सः । अहस्करः । नित्यम् समा-
सेऽनुत्तरपदस्थस्येति षत्वम् । धनुष्करः । अरुष्करः ।
“किंयत्तद्वह्नुषु कृजोऽञ्चिधानमिति” वार्त्तिकम् किङ्क-
रा । तत्करा । हेत्वादौ टम्बाधित्वा परत्वादच् ।
यु०योगे ङीप् । किङ्करी । “कर्मणि भृतौ” पा०

“कर्मशब्दे उपपदे करोतेष्टः स्यात् भृतौ । कर्म-
करो भृतकः । कर्मकारोऽन्यः” सि० कौ०

“न शब्दलोककलहमाथावैरचाटुस्त्वमन्त्रपदेषु” पा० ।

“एषु कृजष्टो न । हेत्वादिषु प्राप्तः प्रतिषिध्यते ।
शब्दकार इत्यादि” । “स्त्वमशकृतोऽरिन्” पा०

“ब्रीहिवत्स्योरिति वक्तव्यम्” वार्त्तिकम् । स्त्वमशकि-
र्त्रीहिः । शकृत्करिर्वत्सः । ब्रीहिवत्स्योः किम्
स्त्वमशकारः । शकृत्कारः” । सि० कौ०

“उकर्मपापमन्त्रपुण्येषु कृजः” पा० “सौ

कर्मादिषु च कृजः कृप् स्यात् । त्विविधोऽत्र
नियम इति काशिका । सुकृत् कर्मकृत् पापकृत्
मन्त्रकृत् पुण्यकृत् । कृजेवेति नियमात्कर्म
कृतवानि तिनिष्ठा न । कृज एवेति नियमान्तरमधीत-
वान्मन्त्राध्यायः अत्र न कृप् । भूत एवेति नियमात्
मन्त्रङ्करोति करिष्यति वेति विवक्षायाञ्च कृप् । स्वा-
दिङ्जेवेति नियमाभावादनृप्सिद्धयुपपदे कृप् । शास्त्र-
कृत् । भाष्यकृत्” । सि० कौ०

अधि+अधिकारे आरम्भे सक० अधिकरोति अधिकृत्य
अनु+सहशीकरणे अनुकरोति । “शैलाधिपस्यानुचकार लक्ष्मीम्”
अप+अपकारे अनिष्टाचरणे अपकरोति “रिपौ सान्त्वमपक्रि-
या” माघः [प्राधान्येनापाक्रियते” ह०उ० भा०

अप+आ निवारणे सक० । अपाकरोति । “अयं प्रश्नः
आ+आकारे अवयवसंस्थाने आकृतिः आकारः

उद्+आ+उत्कालने सक० “उदाकरोति उत्कालयति
“याज्ञकल्क्यः स्वमेव ब्रह्मचारिणमुवाचैताः सौम्योदज
सोमश्रवाः ! इति ताहोदाचकार” ह०उ० । “तागाः ह
उदाचकार उत्कालितवानाचार्यः ष्टहम्” भा० ।

उप+उपकारे सक० उपकरोति “उपकृतं वहु तत्र किहच्यते”
सा० द० । संस्कारे सक० सुट् च । उपकरोति
उप+आ+आरम्भे उपाकरोति उपाकृत्य “आवयदां प्रोष्ठ
पद्यां वा उपाकृत्य यथाविधि” मनुः पश्चादिसंस्कारे च
उपाकर्म्मशब्दे उदा० ।

दुर्-दुष्टाचरणे दुष्कृत् दुष्कृतिः ।

नि+पराभवे सक० निकरोति (पराभवति) नीकरः

निस्+निर+शुद्धौ अक० निष्करोति निष्कृतिः (शुद्धिः)
निर् आ+निवारणे सक० निराकरोति “निराकरिणू वर्द्धिणू
वर्त्तिणू परितोरणम्” भट्टिः ! “निराकरिणोर्द्विजिना-
दतेऽपि” रघुः

परा+निराकरणे सक० । पराकरोति [परिष्करोति
परि+परिष्कारे सतोऽनुष्ठानराधाने भूषणे च सक० सुट् च
प्र+प्रस्तावे सक० प्रकरोति प्रकृत्य । आरम्भे च “प्रकृत
जपविधीनामास्तुष्टप्रसिद्धन्तम्” माघः ।

प्रति+प्रतिकारे अनिष्टनिवारणे प्रतिकूलाचरणे च सक० प्रति-
करोति प्रतीकारः प्रतिक्रिया ।

वि+विभागे विकरोति “स त्वेधात्मानं व्यकुरुत” छा० उ० ।
“व्यकुरुत व्यभजद्” भा० विकारे (अन्यथास्थितस्य वस्तु-
नोऽन्यथाभावे) अक०आ० वायविककने” सि० कौ० ।